

og overfor Offentligheden, og jeg ved ikke, om de to Ministre mener, at de gavner vort Land og vort Folk ved saa stærkt at betone den internationale Risiko. Hvis de mener dette, er de i hvert Tilfælde i Uoverensstemmelse med den højtærede Udenrigsministers Udtalelser i det lukkede Møde, hvor han formanede os til at tie om dette overfor Offentligheden, fordi det ikke vilde gavne. Det er de virkelige Forhold, og disse Forhold skal sættes paa deres rette Plads, selv om der protesteres aldrig saa skarpt fra Udenrigsministerens Plads. Det stenografiske Referat fra det lukkede Møde skal nok vise, at det er mig, der har Ret, og at der ikke er Tale om nogen Misforstaaelse, hvad den højtærede Udenrigsminister talte om i Gaar.

Udenrigsministeren (Scavenius): Disse sidste Bemærkninger viser mig kun, at det ærede Medlem ikke har forstaaet et Ord af, hvad der foregaar, og fremdeles er ude af Stand til at forstaa det. Hvad skal jeg saa gøre? Jeg kan jo ikke tvinge Folk til at forstaa noget, de viser sig ude af Stand til at forstaa. Der foregaar det, at man, for at Sagen skal være oplyst for Rigsdagen, giver visse Oplysninger, men det viser sig aldeles ikke at faa nogen Virkning, idet tværtimod den Maade, hvorpaa Pressen omtaler Sagen, stadig er vild ledende — jeg mener de Herrers Presse. Det er meget rigtigt, at det ikke er de Herrer, der sidder her og redigerer deres Presse, men der er dog her en intim Forbindelse, og saadant noget vilde ikke finde Sted, hvis de Herrer tog det loyale Hensyn til, hvad der er foregaaet i det lukkede Møde. Dette er ikke sket, og det var det, der har gjort, at jeg logisk har maattet forandre min Holdning paa dette Punkt.

Formanden: Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

J. C. Christensen: Nu hører vi, at den højtærede Udenrigsminister siger, at han har forandret sin Holdning paa dette Punkt, saa behøver vi ikke at tale mere om den Ting. Den højtærede Udenrigsminister har i det lukkede Møde advaret imod at tale om, at vi har været under et Tryk under disse Forhandlinger, hvad jeg efter mit Skøn ikke forstaar, at vi har været. Imidlertid traadte den højtærede Finansminister op i Gaar og sagde, at vi havde været Genstand for et venskabeligt Tryk af en venskabelig Magt. Det mener

jeg, at den højtærede Finansminister ikke har nogen Ret til at sige. Efter de Oplysninger, der foreligger fra det lukkede Møde, kan han ikke have Ret til at sige, at vi har været under et Tryk, venskabeligt eller ikke. Nu siger den højtærede Minister, at vi kan ikke faa andet at vide i et Udvalg, end hvad vi fik at vide i det lukkede Møde, og naar vi ikke kan det, forstaar jeg ikke, hvorfor den højtærede Minister efter i Gaar at have afvist, at der nedsættes Udvalg, i Dag vil have det. Men det er en Selvfølge, at naar han i Dag vil have det, kan han let faa sin Villie.

Finansministeren (Brandes): Man kunde vel vende Spørgsmaalet mod det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen): Hvorfor vilde det ærede Medlem i Gaar have Udvalg, men i Dag ikke? Var der ikke da nogle Oplysninger, som det ærede Medlem tiltrængte, siden det Forslag, vi hørte fra Formandsstolen, netop gik ud paa, at hele Tinget skulde konstituere sig som Udvalg? Det kunde da kunne ske af den Gruud, at man ønskede Oplysninger og ønskede en fortrolig Samtale derom. Det er jeg gaaet ud fra, at de Herrer ønskede. At vi ikke har ønsket det, kan ikke ses af andet end af det, at vi foreløbig har foreslaaet en offentlig Behandling af Sagen, hvilket det forekommer mig, at man ved det Forslag, der blev stillet fra Formandspladsen, ikke kom ind paa.

Nu har det ærede Medlem flere Gange spurgt, hvorledes jeg kan forene det Udtryk „et venskabeligt Tryk“ med de Oplysninger, der er givne i det fortrolige Møde. Jeg har sagt, at der fra Fristarterne er øvet et venskabeligt Tryk paa os med Hensyn til Spørgsmaalet om Genoptagelse af Salgsforhandlingen, og det forekommer mig, at dette Ord ikke indeholder noget, som i og for sig kan undre nogen, for uden et Tryk vilde vi overhovedet ikke have aabnet Forhandlingen igen, siden vi to Aar i Forvejen havde afvist den. Der var altsaa et Tryk paa os til at gøre det, et Tryk, som laa i Verdenssituationen og laa i de Forenede Staters Stilling, og som var et venskabeligt Tryk. Det forekommer mig dernæst, at de Depecher, som er oplæste i det fortrolige Møde, tilstrækkeligt beviser de Ord, her er brugt. (*Fraenkel*: Nej, paa ingen Maade!). Jeg tror, der er et æret Medlem, der siger: Nej, paa ingen Maade. Jeg kan da kun sige: efter min Mening. Og jeg maa her være enig med